

Ayub Khan voor zijn snackkraam

Nadat hij geen kansen op de arbeidsmarkt meer voor zichzelf zag, startte Ayub Khan voor zichzelf. Dat was een flink risico: hij had geen idee hoe hij patat moest bakken.

De Kale Man: een begrip in Amsterdam

tekst: Coen Geertsema
foto: Fred Vermorken

Ayub Khan kwam naar Nederland om met gehandicapte kinderen te werken, wat hij ook al in India deed onder leiding van een Nederlandse non. Eenmaal in Nederland kreeg hij geen werk omdat hij geen Nederlands sprak. Nadat hij werk had gevonden als automonteur kreeg hij een motorongeluk. Zijn ogen gingen achteruit. Hij had geen mogelijkheden meer op de arbeidsmarkt en zijn enige optie was om voor zichzelf te beginnen. Vier jaar later, in 2008, kon hij de loempiastand overnemen aan het begin van de Javastraat, schuin tegenover Café Gijs de Rooij. Ayub vertelt: 'Het was een kale plek. Ik heb alles zelf opgebouwd en mezelf geleerd hoe ik snacks moest maken door de achterkant van de verpakkingen te lezen. Nadat ik alles geschilderd en afgetimmerd had, kon ik beginnen. Ik moest elke vierkante centimeter gebruiken.'

En dat is ook te zien. In de kraam van twee bij vier meter staan drie vriezers, ijskasten, koelingmachines en een gootsteen. Daarnaast liggen de zakken met aardappels, mayonaise, ketchup en de rietjes staan keurig opgeborgen in kleine tussenruimtes.

Verkeerde mensen

'Het eerste jaar was zwaar. Ik ging open om negen uur en ik had een dagomzet van dertig euro. Maar niemand in de buurt wist ook wie ik was. Totdat de klanten van Café Gijs de Rooij mij accepteerden en snacks bij mij gingen kopen. Als je iets goeds verkoopt komen de mensen ook vanzelf. Helaas trok het ook de verkeerde mensen naar mijn kraam. Er werd in het begin gepiest en gepoept in de bosjes rondom mijn kraam. Maar het kon nog erger. Zo zat er een hele tijd een zwerver tegenover me die mij gewoon lastig viel, omdat hij dronken was. Op een gegeven moment werd er iemand op mij afgestuurd om mij 'af te maken'. Toen de politie eindelijk kwam, had ik gevochten om mijn kraam te verdedigen. Moesten we allebei mee naar het politiebureau om in de cel te zitten! Dat is toch belachelijk? Na dit incident is de zitbank tegenover mijn kraam verwijderd en heeft de zwerver zich niet meer vertoond. Nu worden af en toe de sloten van mijn kraam dichtgespoten met lijm, waardoor ik mijn kraam niet meer in kan.'

Mijn doel is nu dat als mensen in Amsterdam zin hebben in een patatje, ze naar De Kale Man gaan.

Mooie momenten

'Maar ik heb ook mooie momenten. Zo heb ik een soort van vriendschappen opgebouwd: een jongetje was hard aan het huilen terwijl hij langs mijn kraam liep. Toen hij mij zag, klaarde zijn gezicht op en zei hij 'Hé amigo!' en liep toen weer huilend door. Na de opening van mijn shop hoorde ik ook vaak 'Hé, kale man.' Dat geeft me bijvoorbeeld ook al veel energie; acceptatie in de buurt. Mijn doel is nu dat als mensen in Amsterdam zin hebben in een patatje, ze naar De Kale Man gaan. Ik heb trouwens ook twee sauzen ontwikkeld die je nergens anders kunt krijgen: de samurai en muntmayo. Heerlijke Mexicaanse sauzen. Ik wil ook dat mijn tent een begrip wordt in de stad. Ieder leven moet een doel hebben. Als je een doel hebt, heb je een reden om te leven.' ◀

Snackkraam De Kale Man
hoek Javastraat-Sumatrastraat
Openingstijden: maandag t/m zaterdag
13:00 - 19:00 uur
zondag gesloten